

2 | observant

WWW.OBSERVANTONLINE.NL
JAARGANG 43 | 15 SEPTEMBER 2022
ONAFHANKELIJK WEEKBLAD UNIVERSITEIT MAASTRICHT

TURN AROUND
FOR ENGLISH
EDITION

TRAGOS

“Een band smeden
kan ook zonder kots en
urine”

P2/P3/P5

Foto: Joey Roberts

Illustratie: Janneke Swinkels

UM-hoogleraar psychiatrie en opleider Machteld Marcelis kwam afgelopen weken onder vuur te liggen nadat huidige en voormalige artsen in opleiding een klacht tegen haar hadden ingediend over

een ‘onveilig leerklimaat’. Onzin, zegt Jim van Os, die nu in Utrecht maar daarvoor twintig jaar lang in Maastricht hoogleraar psychiatrie, opleider en vakgroepvoorzitter was. Na een belronde met onder meer

P6/7 Jim van Os:

“UM-hoogleraar
psychiatrie bewust
zwartgemaakt

artsen in opleiding en psychiaters concludeert Van Os dat Marcelis het slachtoffer is geworden van een gerichte, goed gecalculerde aanval.

Na een conflict met één van de artsen

in opleiding, zou de man andere artsen hebben gemobiliseerd om Marcelis zwart te maken. “Dit onfris gedrag raakt aan wat we ook wel stalking noemen”, zegt Van Os.

Illustratie: Simone Golob

Drukte op Maastrichtse kamermarkt terug op niveau van voor coronacrisis

Nee, nog niet elke student heeft een woning gevonden, maar van een nieuwe kamercrisis in Maastricht is geen sprake. Dat is de voorlopige conclusie van de Universiteit Maastricht twee weken na de start van het collegejaar.

In augustus klonk de verwachting dat dankzij nieuwe studentenwoningen – zo’n 700 stuks in Randwyck en Sittard – er genoeg kamers zouden zijn. Dat lijkt nu inderdaad het geval, zegt Maurice Evers, hoofd Maastricht Housing. “We zien een stuk minder zoekenden dan vorig

jaar rond deze tijd. Alles wijst erop dat de situatie weer vergelijkbaar is met de jaren voor corona. Dat wil zeggen: in de eerste weken van het nieuwe collegejaar is er nog frictie, maar rond begin oktober zal het overgrote deel van de kamerzoekenden een plekje gevonden hebben.”

Ook Nick Bos, vicevoorzitter van het college van bestuur, liet vorige week tijdens de commissievergadering Operations van de universiteitsraad weten “geen aanwijzingen voor een nieuwe kamercrisis” te zien. Studenteraadslid Charles de

Groot stelde daarop dat onder studenten een ander geluid klinkt. Desgevraagd laat hij weten geen concrete aantallen te hebben, maar wel veel verhalen te horen over studenten zonder kamer. “Zij zijn vaak veel geld kwijt aan tijdelijke verblijfplaatsen als studentenhotels.” Volgens Evers is dat een gevolg van de genoemde frictie. “In september hebben nog niet alle afgestudeerden hun woning verlaten, terwijl nieuwkomers er al in willen. Vervelend, maar daar is weinig aan te doen. De enige oplossing is de bouw van nog meer studentenwoningen, maar

dat zorgt voor leegstand gedurende de rest van het jaar. Dat ziet de gemeente niet zitten.”

Tot en met half november worden er elke twee weken zo’n honderd ‘containerwoningen’ opgeleverd in Randwyck, laat hij weten. “Die zijn nog niet allemaal verhuurd.” Ook is er online, bijvoorbeeld op de website van Maastricht Housing en in facebookgroepen, nog altijd een divers aanbod van studentwoningen te vinden. “Ook dat was vorig jaar niet of nauwelijks het geval.”

Dennis Vaendel

SPLINTERS

Een grappig voorval, een opvallend nieuwtje, iets interessants wat elders in het land gebeurde: het staat in deze rubriek.

Een halve kamer voor jezelf

Wie het al vervelend vindt om een douche en een keuken te delen, moet niet in de Wageningse studentenflat Dijkgraaf gaan wonen. Daar is verhuurder Idealis een proef gestart met twee studenten op één kamer. Net als de Universiteit Maastricht, trekt de universiteit in Wageningen veel internationale

studenten. De meesten daarvan hebben inmiddels onderdak gevonden, maar “het kan natuurlijk dat er volgend jaar nog meer komen en dat wij en Wageningen het niet meer aankunnen”, zegt Idealis-directeur Bart van As tegen universiteitsblad *Resource*. Vandaar dus de proef. Dertig internationale studenten doen al mee. De directeur hoort tot nog toe positieve geluiden, maar relativeert dat het project pas net is begonnen. Wat wellicht helpt is dat een kamer delen in veel andere landen vrij normaal is. Denk bijvoorbeeld aan de *dorm rooms* op Amerikaanse universiteiten (standaard twee studenten per kamer) of aan drukke steden als Londen, New York of Shanghai (soms tot wel zes personen). Daarnaast delen de Wageningse studenten niet alleen een kamer, maar ook de huur. Mocht de pilot toch niet goed uitpakken, dan gaat men op zoek naar andere oplossingen voor het kamertekort. “Dan moeten we misschien toch maar een cruiseschip in de haven leggen of een hotel afhuren”, aldus Van As.

Collegegeld of studieschuld? De baas betaalt

Een nieuwe trend in horecaland: werkgevers die het collegegeld of de studieschuld van hun werknemers betalen. De baas die een cursus betaalt, dat bestond natuurlijk al, maar met de huidige personeelstekor-

ten gaan sommige werkgevers een stapje verder. Een paar weken geleden schreef *De Limburger* al dat Postillion Hotels voor ieder gewerkt uur 2,50 euro studieschuld aflost. Bij een full-time baan komt dat neer op 5000 euro per jaar. Een idee van een groep vierdejaarsstudenten van de Hotel Management School in Maastricht. Uit hun onderzoek bleek dat werknemers daar meer op zitten te wachten dan bijvoorbeeld een auto van de zaak. Directeur Erik-Jan Ginjaar was zo enthousiast dat hij het idee meteen invoerde. Nu schijft de Groningse *UKrant* dat het plaatselijke restaurant Het Zusje een soortgelijk idee heeft. Studenten die daar aan de slag gaan, krijgen maandelijks 166 euro bonus en verdienen zo hun collegegeld terug. Vier dagen later had het restaurant al 52 sollicitaties voor 5 vacatures binnen. Een ongekennde luxe blijkt wel uit de reactie van de eigenaar: “Nu kunnen we kijken wie er echt goed bij ons past.”

Duur wonen

Horrorverhalen over torenhoge huur voor een veredelde bezemkast: de Randstad, en met name Amsterdam, heeft geen geweldige reputatie als het gaat over woonlasten voor studenten. Toch zijn studenten hier in verhouding niet het meeste geld kwijt aan een kamer. Die

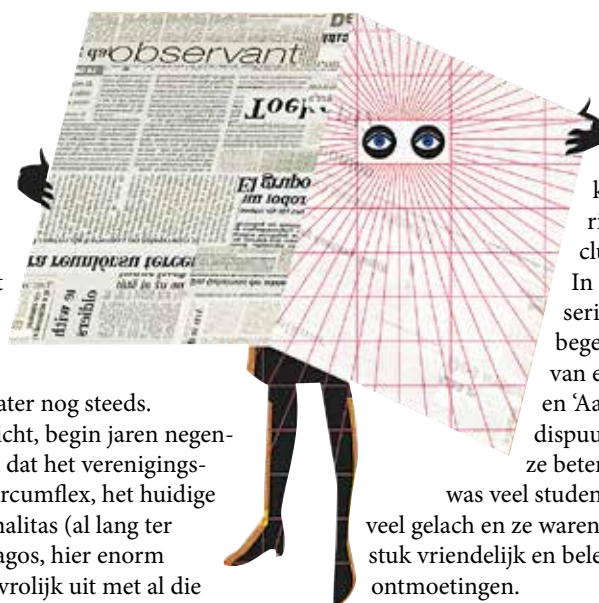
‘eer’ gaat naar Maastricht, zo blijkt uit de nieuwe Landelijke Monitor Studentenhuisvesting van Kences, die vorige week gepubliceerd werd. Dat heeft met name te maken met het relatief lage besteedbaar budget van de gemiddelde uitwonende student in Maastricht. In het afgelopen collegejaar was dit met 830 euro per maand een van de laagste van het land. Zo’n 58 procent daarvan ging op aan woonlasten (huurprijs inclusief bijkomende kosten als gas, water en licht). Hiermee

steekt Maastricht ver uit boven nummer twee Amsterdam (52 procent), de enige andere Nederlandse stad waar de gemiddelde uitwonende student meer dan de helft van het budget kwijt is aan een woning. In absolute zin eindigt Maastricht qua woonlasten overigens op plek 5 van duurste steden: met gemiddeld 530 euro per maand zit het een tientje boven het landelijke gemiddelde. Hier is Amsterdam, samen met Den Haag, wél koploper met 580 euro.

Kots en urine

Mijn studententijd ligt ver achter mij. Het waren de jaren tachtig, we hadden krakersrellen in Nijmegen, er waren nauwelijks banen, we betoogden tegen kernwapens, zaten veel in de kroeg en genoten ondanks alles van het studentenleven. Ik was geen lid van een studentenvereniging. Niemand om mij heen. Daar waren we tegen. Waarom zou je je tijdens een ontgroening laten vernederen? Daar zagen we de lol niet van in. En wie genoot ervan om een ander te vernederen? Bah. Dat we maar nooit zo diep mochten zinken. Dat ontgroenen *de* manier was om een sterke

en eeuwigdurende band te smeden, betwijfelden we ten zeerste. Wij bewezen toen al het tegendeel. En dat doen we als oud-studiegenoten een kleine veertig jaar later nog steeds. Eenmaal in Maastricht, begin jaren negentig, was ik verbaasd dat het verenigingsleven, van Koko, Circumflex, het huidige Lux ad Mosam, Banalitas (al lang ter ziele) Saurus tot Tragos, hier enorm bloeide. Het zag er vrolijk uit met al die disputen die tijdens hun A-tijd in de meest vreemde kloffies over straat liepen. Bovendien bleek het een effectief wapen tegen eenzaamheid, zo leerde ik uit gesprekken met

studenten. Ik kreeg waardering voor al die clubs en clubjes. In *Observant*-series als ‘de meest begeerde vrijgezel van een dispuut’ en ‘Aan tafel bij een dispuut’ leerde ik ze beter kennen. Er was veel studentikoze humor, veel gelach en ze waren stuk voor stuk vriendelijk en beleefd tijdens die ontmoetingen. Het is in felle tegenspraak met de misdragingen tijdens de ontgroening van Tragos die vorige week aan het licht kwamen. Het zorgt ervoor dat de publieke opinie zich

redactioneel

(opnieuw, het is immers de zoveelste uitwas in Nederland) tegen de studentenverenigingen keert. Zonde. Laten we het kind niet met het badwater weggooien, hoorde ik collegevoorzitter Rianne Letschert tussen de regels door tijdens een interview met *Wat is loos in Mestreech?* zeggen. Maar stop met die ontgroeningsrituelen, maak een einde aan het seksisme, racisme, discriminatie en andere uitwassen. Een hechte band, veelal voor het leven, kun je immers op veel manieren smeden. Daarvoor heb je geen urine, kots of andere vernederingen nodig.

Riki Janssen

Wekelijks schrijft de hoofdredacteur van *Observant* over de belevenissen op de redactie.

Trek vergunning Tragos in, oppert D66 Maastricht

De misstanden tijdens de ontgroening bij studentenvereniging Tragos, waarbij studenten zijn vernederd en er met urine zou zijn gegooid, doen veel stof opwaaien. D66 Maastricht betwijfelt of de sancties van de Universiteit Maastricht voldoende zijn en wil van het stadsbestuur weten of de (horeca) vergunning van Tragos tijdelijk kan worden ingetrokken.

Tragos is tijdens de ontgroening veel te ver gegaan, zei collegevoorzitter Rianne Letschert vorige week. De UM zet voor onbepaalde tijd een streep door hun verenigingsstatus. De club is niet welkom tijdens de INKOM volgend jaar, niet bij academische zittingen, heeft geen toegang tot emailadressen van de UM of vergaderzalen en de bestuursleden ontvangen geen bestuursmaanden

(30 duizend euro). “Een goede stap”, meent D66 Maastricht, maar onvoldoende. Ze willen dat de wethouder nadenkt over “aanvullende mogelijkheden of sancties”. Concreet: het intrekken van de horecaverunning. Of dat daadwerkelijk gaat gebeuren, kon de woordvoerder van wethouder Johan Pas (D66, studentenstad) nog niet bevestigen aan *Observant*.

Ook binnen de universiteit roeren medewerkers zich. Op pagina 5 staat een opinie van prof. Lies Wesseling. Elders vraagt men zich af of de door Tragos geschorste leden – acht in totaal – niet van hun opleiding kunnen worden ‘gegooid’. Het college van bestuur heeft volgens woordvoerder Koen Augustijn “het belangrijkste middel” (de in de gedragscode vermelde sancties) “maximaal” ingezet. Volgens hem heeft het college niet de ‘bevoegdheden’ om vast te stellen

wie die individuele geschorste studenten zijn. “Dat zou een ander juridisch traject worden.” In de tussentijd blijft het stil binnen Tragos-kringen. Het bestuur noch (oud-)leden beantwoorden vragen van *Observant*; een enkeling zegt niet te willen of durven. Het verenigingsbestuur zou de leden hebben opgeroepen om vooral niet te veel naar buiten te treden. Ook vanuit de universiteit zou daarop zijn aangedrongen. Dat spreekt Augustijn tegen. “Voor ons is het juist belangrijk dat mensen zich wél uitspreken. Over zaken die niet door de beugel kunnen uiteraard, maar ook meer algemeen over omgangsvormen, wat wel en niet thuis hoort bij een goede introductietijd.” En: “Wat je ziet is dat activiteiten die weliswaar binnen de gedragscode passen, ontaarden. We moeten voorkomen dat die ‘rituelen’ een aantal studen-

ten in de verleiding brengt om de grenzen op een nare manier te overschrijden. Want dat is wat er keer op keer gebeurt, en niet alleen in Maastricht.” Met die rituelen moet worden gestopt, onderstreept het college.

De UM kan in elk geval – mochten de verenigingen daar al mee instemmen – onmogelijk 24/7 controles uitvoeren tijdens de kennismakingstijd. In september 2017 en 2018 werden de intokampen onaangekondigd bezocht door de directie van het studentenservicecentrum. Daarna niet meer. “Die ene momentopname had iets wantrouwends”, zegt Augustijn. En dat terwijl de UM juist vanuit vertrouwen met de verenigingen wil omgaan, stelt hij.

Wendy Degens

Nieuwe leden: Saurus groeit, de rest krimpt

Studentenroeivereniging Saurus krijgt er dit jaar de meeste nieuwe leden bij, maar liefst 235. Koko en Circumflex gaan er iets op achteruit en van Tragos zijn geen gegevens. Zij zijn – waarschijnlijk vanwege het nieuws over de misstanden tijdens de ontgroening – niet bereikbaar.

“Heel blij met het resultaat”, zegt Tijn Maassen, de nieuwe voorzitter van Saurus. In 2018 en 2019 groeide zijn vereniging ook het hardst, maar de afgelopen twee jaar werden ze ingehaald door KoKo. Hoe het komt dat ze nu weer bovenaan staan? “Dit jaar was er veel focus op de sociale media. Een van onze leden is heel goed met videobewerking. Hij heeft een heel fris en toegankelijk promotiefilmpje gemaakt.” Daarnaast waren de roeiers erg aanwezig bij de INKOM, zegt hij. Zo hadden ze bijvoorbeeld een “heel mooie kraam” met roeispanten. Het aantal nieuwe eerstejaars bij KoKo is nog niet helemaal zeker, vertelt secretaris Femke Vliex. Tijdens de INKOM waren er 186 inschrijvingen. “Maar dat zijn de aanmeldingen voor het introductieweekend, nog niet voor lidmaatschap bij de vereniging”, benadrukt Vliex. De online inschrijvingen komen daar nog bij. Maar hoeveel dat er zijn, “mag ik niet zomaar delen”. Hoe dan ook lijkt er een stuk minder animo dan in 2020 en 2021; toen waren het er respectievelijk 320 en 300.

Saurus tijdens de INKOM van dit jaar Foto: Observant

“De afgelopen twee jaar hadden alle verenigingen uitzonderlijk veel inschrijvingen vanwege corona. Je ziet dat het overal afneemt.” Corona zou inderdaad een verklaring kunnen zijn, denkt ook Circumflex-voorzitter Loek Goslinga. Zijn vereniging schrijft eveneens

minder leden in dit jaar: 170 om precies te zijn. In 2021 en 2022 zaten ze rond de 250. “Maar in de vorige jaren hadden we veel online aanmeldingen en die zijn minder betrouwbaar dan wanneer mensen zich fysiek inschrijven”, nuanceert Goslinga. “Onder de streep zijn het

er dit jaar net iets minder dan vorig jaar.” Een ding staat buiten kijf: “We hebben zeker genoeg voor de continuïteit van de vereniging.”

Yuri Meesen

Borrelen om de teamspirit terug te krijgen

Wetenschapsbeoefening is de laatste jaren enorm veranderd. De stoffige wetenschapper, die achter z'n bureau verscholen zit achter een stapel boeken, bestaat al lang niet meer. De complexe problemen, waar we ook op de UM aan werken, vragen om een nieuw soort wetenschapper. Iemand die in een team, over de grenzen van de eigen

discipline, in een dynamische omgeving grote problemen onderzoekt en naar een hoger niveau kan tillen. Overigens ook veel leuker om wetenschap in een team te doen.

Maar de pandemie heeft dat de afgelopen twee jaar veranderd. Thuiswerken, zoom-meetings werken in sommige disciplines uitstekend, maar in de experimentele wetenschappen heeft het een mentaliteitsverandering teweeggebracht. Vooral het werk in de ‘natte’ laboratoria, met de grote microscopen en met andere kapitaalintensieve infrastructuur is in mijn beleving verder weg komen te staan van het ideaal van *team-science*. Beperkte laboratoriumtoegang dwong jonge onderzoekers zich meer op hun eigen project, hun eigen experiment en eigen paper te richten. De teamspirit verwaterde en de weg terug naar ‘normaal’ blijkt langer dan gedacht. In de eerste, vormende jaren in een promotietraject hebben sommige promovendi meer dan ooit hun eigen weg moeten vinden. Als coach van een aantal promovendi merk ik dat aan een toenemende onzekerheid en individualisme, soms zelfs vereenzaming. Dat probe-

ren we te veranderen met teamuitjes, borrels en andere informele settings. Juist nu is het belangrijker dan ooit om de leuke, menselijke kanten van wetenschap te activeren. De congressen, en dan bedoel ik die waar je fysiek weer bij elkaar komt, niet de online varianten, blijken hierbij cruciaal. Overdag samen aan de wetenschap, 's avonds aan de borrel en na een toevallige ontmoeting een nieuw idee uitwerken. Een opmerking van een promovendus na een groot internationaal congres hier in Maastricht: “Ik wist niet dat wetenschap zo leuk was!” Wetenschap bloeit op met menselijke interacties en juist dat verbreedt je horizon. In deze tijd waarin de wereld om ons heen snel veranderd moeten we zorgen voor zachte verbindingen in de harde wetenschap. Misschien volgend jaar ook maar een INKOM voor nieuwe UM-onderzoekers organiseren.

Ron Heeren, universiteitshoogleraar moleculaire beeldvorming

serie op jezelf

“Een huis samen schoon houden is lastig”

Foto: Ellen Oosterhof

Jorinde Lohmann (21 jaar, Nederlands), tweedejaars bachelorstudent Biomedical Sciences, betaalt €550,- per maand voor een studio van 22 m2 vlakbij de Markt.

“Zolang ik in Maastricht studeer, blijf ik hier wonen”, merkt Jorinde Lohmann tevreden op, terwijl ze achteroverleunend op een stoel door haar kamer kijkt. Na drie verhuizingen heeft ze eindelijk haar plekje gevonden in Maas-

tricht, in een rustig complex waar tientallen studenten en jongvolwassenen wonen, allemaal met een eigen keuken en badkamer. Nogal een contrast met haar vorige woningen: waar ze nu de meeste burens nauwelijks kent,

woonde ze tijdens haar eerste studiejaar in twee hechte studentenhuizen. Eerst in een dispuutshuis in Wyck, waar ze na een half jaar weg moest omdat ze toch voor een andere studentenvereniging koos. Daarop verhuisde

ze naar een zolderkamer in een huis verderop in de straat, waar ze met een aantal studenten samenwoonde. “Dat was gezellig, maar toch voelde ik me er niet echt thuis. Mijn huisgenoten waren allemaal ouder, waardoor ik als eerstejaars wat minder met hen klikte.”

Muizen

Toen een vriendin vorige zomer haar studio in de binnenstad verliet, besloot ze dan ook toe te happen. “Al twijfelde ik wel even, omdat ik dan wéér moest verhuizen. Gelukkig zeiden mijn ouders: ‘Als dit is wat je echt wilt, dan helpen we je nog een keer.’” Een jaar later is ze nog steeds blij met die keuze, want het ‘alleen’ wonen bevalt goed. “Het is echt lekker. Oké, het was wel fijn om op een brakke ochtend bij iemand op bed te kunnen ploffen, of iemand te hebben die je dan mee naar buiten trok. Maar ik mis het ‘gezelschap’ minder dan verwacht.”

Toch had ze die eerdere ervaringen niet willen missen. “Ik kende niemand in Maastricht toen ik hierheen kwam, waardoor het intensieve contact met huisgenoten heel fijn was.” Bovendien was het leerzaam. “Het viel mij tegen hoe lastig het is om een huis schoon te houden, zeker als je samenwoont met mensen die daar niet zo op letten. Niet dat ik zelf heel netjes ben, maar het gaat voor mij te ver als er muizen rondlopen.”

Plasmuur

De ‘nieuwe’ locatie, vlakbij de Markt, bevalt haar goed. Niet alleen is haar werk – ze staat iedere vrijdag als verkoper achter een marktkraampje – vlak naast de deur, ze woont nu ook “middenin het studentenleven”. De sociëteit van haar studentenvereniging Circumflex is op loopafstand en het wemelt er van de kroegen.

Al kent dat ook zijn keerzijde: het uitgaanspubliek zorgt voor nogal wat reuring op straat. Zo blijkt de muur naast haar raam een populair ‘urinoir’. En er is regelmatig geluidsoverlast van dronken of vechtende mensen. “Wat dat betreft is het een voordeel dat ik zelf vaak pas laat thuis ben. Eigenlijk heb ik er alleen last van op dinsdag, de enige avond waarop ik niet op stap ben. Het geluid van vuilophaalwagens ‘s ochtends is meestal vervelender.”

Cultuurshock

Gevraagd naar het mooiste object of plekje op haar kamer, wijst Lohmann naar de muur behangen met foto’s. Van vrienden en familie, maar met name plaatjes die ze schoot tijdens een reis naar India als middelbare scholier. “Om een school voor straatkinderen op te knappen. Dat was heel indrukwekkend. Ik kwam voor de eerst keer buiten Europa, met een enorme cultuurshock tot gevolg, en reisde bovendien voor het eerst zonder mijn ouders. Als ik naar de foto’s kijk, roept dat nog steeds mooie herinneringen op. En daarnaast zijn het ook gewoon kleurrijke foto’s die de kamer opfleuren.”

Iets anders dat opvalt: een stapel medische encyclopedieën uit 1980. “Die komen uit de ‘bibliotheek’ van mijn opa. Hij hield erg veel van wetenschap en verzamelde veel boeken. Toen hij overleed, kwam ik deze encyclopedieën tegen, ze zaten nog in het plastic. Ik vind het leuk om er af en toe in te kijken, om te zien wat er sindsdien veranderd is. Dat valt eigenlijk altijd best mee, de principes zijn vaak nog steeds hetzelfde.”

Het enige dat ze mist is haar piano. “Die paste hier helaas niet meer en staat nog bij mijn ouders. Ik houd erg van zingen en pianospelen, het lijkt me leuk om later in een band te spelen. Als ik bij mijn ouders ben, zeg ik vaak snel gedag en ren daarna meteen naar mijn piano.”

Dennis Vaendel

In deze nieuwe serie vertellen studenten over hun kamer en zichzelf

Cultuurverandering bij Tragos? Die zal er nooit komen

Het is prijzenswaardig dat het college van bestuur prompt heeft gereageerd op de incidenten bij Tragos, door de subsidies voor bestuursleden tot nader order in te trekken en hun deelname aan de INKOM 2023-2024 te verbieden. Tragos mag weer door wanneer ze kunnen aantonen dat een culturomslag op handen is. Maar die cultuurverandering zal er nooit komen, betoogt Lies Wesseling, hoogleraar Cultural memory, gender, and diversity.

De inschrijftafel van Tragos tijdens de INKOM 2019 Foto: Joey Roberts

Sinds de jaren zestig halen de studentencorpora vrijwel jaarlijks het nieuws met misstanden. Ik vis een paar items op uit een diepe beerput:

Amsterdam 1962, "Dachautje spelen". Aspirant-leden van het Amsterdams Studentencorps worden kaalgeschoren en een hele nacht dicht op elkaar gepakt op een kleine ongeventileerde zolder, half-gekleed, besmeurd en afgemat. Een biggetje wordt tussen hen losgelaten die voor de nodige poep en pies zorgt, onmisbare ingrediënten bij ontgroeningsrituelen, evenals kots en slachtafval. Het lijkt wel een concentratiekamp. "En nu gaan we Dachautje spelen!", roept een ouderejaars dan ook, "Alle Joden naar voren komen!"

Utrecht 1965, "De Roetkapaffaire". Aspirant-leden van de Utrechtse vereniging TRES, geliefd bij aristocratische families, krijgen een puntkap over hun hoofd getrokken met roet. Dan volgt een rit per rijtuig. Eén student stikt in zijn kap, een ander blijft er bijna in.

Leiden 1966, "Schelpenkar ongeluk". De jaarclubs van Minerva rijden een schelpenkar over het strand vanuit tegenovergestelde richtingen. Botsingen horen er bij. Een noviet komt daarbij om het leven.

Ik sla een aantal jaren over om dichterbij deze tijd te komen:

Groningen 1997: a Aspirant-lid **Reinier Pfeiffer** wil bewijzen dat hij toetreding tot een studentenhuys van Vindicat verdient. Daartoe moet hij

een liter jenever drinken. Pfeiffer geraakt in coma, krijgt een zware epileptische aanval en sterft.

b De novieten gaan op kamp. Het is weer verplicht zuipen en nauwelijks slapen. Een uitgeputte student valt buiten in slaap. Een kampeider rijdt 's nachts per abuis over hem heen. Ook deze student kan het niet meer navertellen.

Leuven 2018: Sanda Dia, zoon van Belgisch-Senegalese ouders, wordt door leden van het corps Reuzegom doodgemarteld met een uitgebreid arsenaal aan kwellingen: excessieve alcoholinname, water-deprivatie, slaap-deprivatie, urenlange blootstelling aan kou halfnaakt in een waterput, afgerond met een banket van vernalen muis, levende goudvissen en alen, urine, en veel, heel veel bromzoute visolie. Reuzegom verdient vermoedelijk de hoofdprijs inzake ontgroeningen, maar die hadden dan ook een persoon met een donkere huidskleur in handen.

Een ontgroeningsritueel is niet af zonder een stevige dosis racisme en seksisme. Van het eerste werd hierboven al gewag gemaakt. Van het tweede gaf het Amsterdamse Studentencorps een sterk staaltje tijdens de viering van hun jubileum in juli 2022. Vrouwelijke en mannelijke leden dineerden in aparte zalen. De tafelspeeches bij de mannen logen er niet om. Vrouwelijke ASC-leden zijn allemaal hoeren, evenals de zussen, moeders en vriendinnen van de corpsballen, vrouwen zijn sperma-emmers etc. Ook Tragos mag zich graag aan racisme en seksisme vergalopperen volgens de berichtgeving. Bij de hierboven genoemde voorvallen en nog

veel meer zijn telkens protocollen opgesteld, afspraken gemaakt, sancties opgelegd en cultuurveranderingen geëist, aantoonbaar zonder resultaat. De voorvallen die het nieuws halen zijn slechts het topje van de ijsberg volgens een anonieme Tragos-alumnus: geheimhouding behoort immers tot de corporale mores. Iedere keer lijdt de universiteit grote imago-schade in de ogen van de belastingbetalers die dit instituut moeten financieren.

Zestig jaar gedocumenteerde vernedering en sadisme moet voldoende zijn om aan te tonen dat het hier om een systeem, en niet om incidenten gaat. Corpora bestaan om de maatschappelijke elite te reproduceren. Hun vermeende superioriteit moet voortdurend bevestigd worden door gedragingen die de meeste burgers ontoelaatbaar achten. Maar corpsleden permitteren zich dat gewoon. Natuurlijk besmeur je de muren van een toilet met poep bij restaurantbezoek: je hebt immers schijt aan het schoonmakend personeel! Door anderen naar beneden te trappen vergroot je je eigen status kunstmatig uit. Klassisme, racisme en seksisme zijn daarbij onontbeerlijk.

Van 30.000 euro meer of minder per jaar liggen deze studenten niet wakker. Een peanut voor de alumni-netwerken die de jonkies hun 'geintjes' gunnen. Er is slechts één oplossing: de corpora moet de toegang tot aankomende studenten permanent worden ontzegd. De UM kan beginnen met Tragos.

Lies Wesseling, hoogleraar Cultural memory, gender, and diversity, faculty Arts and Social Sciences

Geen schouderklopjes

Het academisch jaar is weer begonnen en sommige studenten zijn nog wanhopig op zoek naar woonruimte in (of enigszins in de buurt van) Maastricht. Tegelijkertijd wordt mijn inbox gevuld met UM-nieuwsbrieven. Ik moet eerlijk toegeven dat ik die meestal niet uitgebreid lees, maar mijn oog viel op een zin uit de mail van 30 augustus, waarin de UM schrijft een project voor nieuwe studio's te ondersteunen. Er staat: 'Ondanks dat studenten zelf – en niet de UM – verantwoordelijk zijn voor het vinden van een woonplek, werkt de UM graag mee aan woonprojecten voor studenten.' Dat nodigt uit tot schouderklopjes, toch? Niet echt. Het is fijn dat de UM nieuwe onderkomens voor studenten steunt, maar ik denk dat zoiets vanzelfsprekend is. Inderdaad, de universiteit is niet verantwoordelijk voor genoeg woonruimte voor studenten in een wooncrisis, dat zijn de gemeente, projectontwikkelaars en aannemers. Waar de universiteit wél verantwoordelijk voor is, is een van de oorzaken van die wooncrisis: het blijven aantrekken van nieuwe studenten. Tussen 2019 en 2021 steeg het aantal ingeschreven studenten met bijna 4.000, volgens de cijfers op de website van de UM. Ongeveer de helft van die groep bestaat uit internationale studenten, die onmogelijk thuis kunnen blijven wonen en geen studenten-OV krijgen. Het is een ingewikkelde situatie, want er is niet één verantwoordelijke partij. Hoewel de UM actie onderneemt om het probleem op te lossen, is het ook belangrijk om te kijken naar de structurele kant: een universiteit kan niet blijven groeien terwijl de stad op knappen staat. Dus, voordat mensen zichzelf een kushandje in de spiegel geven, wil ik ze wat vragen stellen, zoals: Bent u ook wel eens twee uur onderweg naar uw werk? Heeft u al eens in een busje gewoond? Bent u bereid €650,- per maand te betalen voor een kamer van 9m²? Verhuist u met alle liefde terug naar uw ouders? Studenten die zich inschrijven voor de meest internationale universiteit van Nederland worden nog steeds met dit soort situaties geconfronteerd, en laten we eerlijk zijn: het is niet echt een warm welkom.

Puck Füsers

Puck Füsers studeert aan het University College

Aanval op opleider zou wraakactie zijn

De Maastrichtse hoogleraar psychiatrie en opleider Machteld Marcelis, die onlangs in opspraak raakte vanwege een ‘onveilig leerklimaat’, is het slachtoffer geworden van “een goed georkestreerde afrekening”. Dat zegt voormalig UM-hoogleraar Jim van Os.

Tekst: **Maurice Timmermans** Illustratie: **Janneke Swinkels**

In kranten is ze afgeschilderd als een opleider die vele artsen in opleiding tot psychiater (aios) het leven zuur heeft gemaakt. In een enkel blad werd ze zelfs expliciet aan de schandpaal genageld. Artsenblad *Medisch Contact* schreef: “Niet alleen aiossen, maar bijvoorbeeld ook arts-onderzoekers en ondersteunend personeel hebben te maken gehad met intimidatie door deze persoon.” Mikpunt is Machteld Marcelis, de Maas-

trichtse hoogleraar psychiatrie en hoofdopleider bij GGzE, de instelling voor geestelijke gezondheidszorg (GGZ) in Eindhoven. Ze ligt onder vuur omdat (voormalig) artsen in opleiding een klacht hebben ingediend over een ‘onveilig leerklimaat’. De Registratie Commissie Geneeskundig specialisten (RGS) doet onderzoek en hoort alle betrokkenen. Ook de ombudsman van de UM onderzoekt de zaak, want ook hier zijn klachten binnen-

gekomen over Marcelis.

Majeure dwaling

Wat is er precies aan de hand? Iets heel anders dan tot nu toe naar buiten is gekomen, zegt Jim van Os. Van Os is hoogleraar psychiatrie en voorzitter van de divisie hersenen aan het UMC Utrecht. Hij werkte twintig jaar als hoogleraar, opleider en vakgroepvoorzitter

aan de UM, en heeft zijn licht opgestoken bij aios, opleiders, psychiaters en samenwerkende opleidingen. Maar ook bij de RGS en bij Marcelis, die hij als promovenda ooit heeft binnengehaald bij het MUMC.

Van Os is dus niet neutraal in deze zaak, maar iedereen die hij aan de lijn heeft gehad, bevestigt volgens hem dat Marcelis “al tien jaar lang een prima opleider is” en dat ze het slachtoffer is geworden van een “majeure dwaling”. Of beter, van een afrekening, zegt Van Os.

Handtekening

Het begint met een conflict tussen opleider Marcelis en een arts in opleiding. Van Os: “Er is onenigheid over de inrichting van het Maastrichts-Eindhovense promotieonderzoek van de man. Vervolgens komt dat op losse schroeven te staan als de beide promotoren, onder wie Marcelis, zich terugtrekken.” Bovendien vragen de vier opleiders zich af, na consultatie van meerdere psychiaters, of de arts wel geschikt is voor het vak. Van Os: “Dit spitst zich toe op de manipulatieve manier waarop hij met mensen omgaat.”

Dat laatste blijkt volgens de Utrechtse hoogleraar in het bijzonder uit de “goed georkestreerde” aanval die de man inzet vlak na zijn vertrek uit de opleiding, eerder dit jaar. “Hij rekruteert veertien (oud)werknemers van GGzE om hun handtekening te zetten onder een klachtenbrief tegen Marcelis. Vier van hen, aiossen, waren ongeschikt bevonden door de voorganger van Marcelis, maar die liet het vuile werk over aan zijn opvolger. Anderen moesten het werk neerleggen omdat ze het Nederlands onvoldoende machtig waren of omdat ze samenzweringstheorieën predikten.”

Bevooroordeeld

Het kwalijke gedrag van de arts is een vorm van stalking, zegt Van Os, “bedoeld om een ander te vernietigen

na een persoonlijke krenking. Dit alleen al bewijst dat er meer aan de hand is in deze zaak. Maar hier heeft niemand het over, ook de RGS niet. We ontkennen het liever, het geeft een ongemakkelijk gevoel.”

Terwijl dit nu juist vraagt om een diepgaand onderzoek, zegt Van Os. “De RGS heeft onlangs een spoedvisite belegd in de Eindhovense GGZ-instelling, wat op zich goed is. Maar iedereen die daarbij was, zag een bestuur dat volledig bevooroordeeld optrad en nauwelijks pogingen deed om erachter te komen wat er precies speelt. De gesprekken gingen niet zozeer over het opleidingsklimaat, maar vooral over Marcelis. Ook verwees een bestuurslid naar een hoogleraar die geklaagd zou hebben over haar. Het blijkt een vriend van de familie van de arts in opleiding.” De RGS laat in een reactie aan *Observant* weten dat men zich niet

in het geschetste beeld herkent. “De RGS hanteert vaste procedures om te toetsen of artsen of opleidingen voldoen aan de regels van het College Geneeskundige Specialismen. Deze zijn ook in dit geval toegepast”, meldt een communicatieadviseur.

Schuld bekennen

De arts in opleiding heeft volgens Van Os ook de pers ingeschakeld. *Omroep Brabant* publiceerde een bericht over klachten die binnen zijn gekomen bij de UM. Dat kon niemand weten behalve de arts zelf, zegt Van Os. “Hij heeft eerst de klacht gemeld en daarna de pers gezocht.” *Omroep Brabant* spreekt dat tegen. “Wij hebben geen contact gehad met de arts”, zegt journalist Sanne Hoeks. “We hebben wel geprobeerd om hem te bereiken, maar dat is niet gelukt.” Het is moeilijk, zegt Van Os, om

zo’n berekenende aanval te bewijzen. “Daar komt bij dat er een bestuurscrisis is geweest bij de GGzE en dat het waarnemend bestuur koste wat het kost wil voorkomen dat de opleiding wordt geschrapt en zijn oren laat hangen naar de RGS.”

De Centrale Opleidingscommissie MUMC, die toeziet op de veiligheid van zorgopleidingen, heeft Marcelis geadviseerd om haar functie als opleider op te geven. Niet om schuld te bekennen, aldus de Maastrichtse opleidingscommissie, maar om verantwoordelijkheid te nemen. De RGS komt vrijdag 16 september tot een oordeel, maar Van Os vermoedt dat het zal aflopen zoals deze zaken volgens hem maar al te vaak eindigen. “De GGzE en de RGS komen met een mooi verhaal over hoe ze een en ander hebben opgelost, en Marcelis mag op haar eigen zwaard neerstorten.”

De Centrale Opleidingscommissie MUMC heeft Marcelis geadviseerd om haar functie als opleider op te geven

colofon

Redactieadres

Lenculenstraat 14
Postbus 616
6200 MD Maastricht
T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Anita Jansen (vz), Samantha Cijntje,
Teun Dekker, Liesbeth Lijnzaad, Hanneke
Ramakers

Redactieraad

Piet Eichholtz (vz), Birsan Erdogan, Lisbeth
Evers, Rense Hoekstra, Juul Hennissen,
Linde Kattenberg, Angélique de Rijk, Thomas
Vaessen, George Vogelaar

Redactie

Riki Janssen
(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384
Wendy Degens 043 - 38 85 382
Cleo Freriks 043 - 38 85 386
Yuri Meesen 043 - 38 85 385
Maurice Timmermans 043 - 38 85 381
Dennis Vaendel 043 - 38 85 383

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Line-Marie Eichhorst, Puck Füsers,
Ron Heeren, Simon Wirtz

Fotografie

Lorraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl
Vertalingen
o.a. door B. Wall & P. Nekeman, Maud
Bovelander

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie
www.observantonline.nl/Mededelingen
of www.observantonline.nl/English/Announcements

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders:
www.observantonline.nl/Adverteren-en-Paartjes

marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,
m.dewit@bureauvanvliet.com

www.bureauvanvliet.com

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Observant wordt gratis verspreid op
de universiteit en op diverse locaties in
Maastricht.

Belangstellenden kunnen Observant
thuisgestuurd krijgen voor € 37,00 per
academisch jaar.

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de
hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden
overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de paartjes
iedere week ook op internet:
www.observantonline.nl

paartjes

Het team verhoging Kiesdrempel
nodigt studenten uit voor campagne.
Informatie: prof. Jo Ritzen

TAXI NELISSEN ZOEKT
CHAUFFEURS VOOR WEEKEND
EN IN DE AVOND WWW.
TAXINELISSEN.NL GOEDE CAO
MAIL VOOR INFO SOLLICITATIE@
TAXINELISSEN.NL

Het team verhoging Kiesdrempel
nodigt studenten uit voor campagne.
Informatie: prof. Jo Ritzen

Boekhandel

DE TRIBUNE

Kapoenstraat 8-10

6211 KW Maastricht

Telefoon (043) 325 19 78

Paartjes

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Voor langere teksten geldt het advertentietarief. Opsturen naar Observant / UM, Postbus 616, 6200 MD Maastricht. Vergeet niet uw contactgegevens! U ontvangt na plaatsing een factuur incl. €3,- administratiekosten. Digitaal inleveren kan ook, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de Paartjes en behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van reden Paartjes te weigeren.

_____	€ 3,00
_____	€ 4,00
_____	€ 5,00
_____	€ 6,00
_____	€ 7,00
_____	€ 8,00

Ask me Anything about extra millions for higher education

66 starter's grants per year for UM

Sixty-six starter grants worth three hundred thousand euro to be freely allotted annually from 2023. Maastricht University can divide the amount up among assistant professors who received tenure in the year concerned. This (half) year, there will be 22 grants.

Forty million euro is the amount that Maastricht will receive from the extra funds that the cabinet is going to spend nationally on higher education and research: 700 million structurally and another 5 billion via a ten-year fund. Part of the Maastricht 40 million will go to starter's grants for assistant professors who have just received tenure: three hundred thousand, to spend over a maximum of six years. The grants are personal working capital that should lighten the work pressure and create more space for research. Those who are not eligible for a starter's

grant, may qualify for a stimulation grant or an amount from a fund meant for the strengthening of the so-called sector plans: the collaboration between universities around certain research themes.

Last Monday, the online question session Ask me Anything was about those extra millions. How those 66 grants will be divided among the six faculties, should become clear next week. "A real puzzle," said President Rianne Letschert, who answered online questions by employees, assisted by the deans Jan Smits and Harald Merckelbach.

Sense of community

A recurring point during the question session was how as many employees as possible can benefit from the extra money. For example, what about the assistant professors who have had

tenure for years and therefore are not eligible for a starter's grant? They also suffer from high work pressure and often have too little time for their research. A difficult point, all three admitted. The last thing the UM wants is for the shower of grants to undermine the sense of community. Letschert: "We hope and want to promote the fact that assistant professors who receive a grant will also work towards lowering the work pressure in their department. You are not alone, after all." This can be done, for example, by appointing a PhD candidate for six years (instead of the normal four) who would be given an additional teaching task.

Faculty kitty

Jan Smits, dean of the Faculty of Law, came with another plan: "I would like the assistant professors to put their grants in a faculty kitty so that

everyone could benefit. But this depends on the goodwill of the assistant professors; of course they are allowed to keep it themselves."

Promoting to associate professor

Obviously, there are also the stimulation grants for academic staff who have had tenure for some time. Exactly how many there will be each year, is not clear yet. A national committee is currently looking into the criteria for allocation. But in addition, Letschert and Merckelbach emphasised, you could use the money from the sector plans to promote an assistant professor who has been doing good work for some time, to associate professor. Letschert: "That is also a sign of appreciation."

Riki Janssen

Natuurmonumenten

WE KUNNEN NIET ZONDER NATUUR

Word nu lid op natuurmonumenten.nl en ontvang 4 x per jaar het magazine Puur Natuur

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

Laatste nieuws op

www.observantonline.nl

Word lid van [facebook.com/ObservantUM](https://www.facebook.com/ObservantUM)

Maastricht University

Interne vacatures

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Klik op de link "Werken bij de UM" en vervolgens op "Vacatures". Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht).

www.maastrichtuniversity.nl

Ask me Anything over extra miljoenen hoger onderwijs

66 startersbeurzen per jaar voor UM

Zesenzestig vrij te besteden startersbeurzen van drie ton. Die kan de Universiteit Maastricht vanaf 2023 jaarlijks verdelen onder universitair docenten die in het jaar van de toekenning een vaste baan kregen. Dit (half) jaar gaat het om 22 beurzen.

Veertig miljoen, dat is het bedrag dat Maastricht ontvangt uit de middelen die het kabinet landelijk extra gaat uitgeven aan hoger onderwijs en onderzoek: 700 miljoen structureel en nog eens 5 miljard via een tienjarig fonds. Een deel van die Maastrichtse 40 miljoen gaat naar startersbeurzen voor universitair docenten die net een vaste baan hebben gekregen: drie ton, te besteden in maximaal zes jaar. Het gaat om persoonlijk werkkapitaal dat de werkdruk moet verlichten en meer ruimte moet creëren voor onderzoek. Wie geen recht

heeft op een startersbeurs, kan in aanmerking komen voor een stimuleringsbeurs of een bedrag uit de pot bedoeld voor de versterking van de zogenoemde sectorplannen: de samenwerking van universiteiten rond bepaalde onderzoeksthema's.

Afgelopen maandag ging het tijdens de online-vragensessie Ask me Anything over die extra miljoenen. Hoe die 66 beurzen over de zes faculteiten worden verdeeld, moet komende week duidelijk zijn. "Een hele puzzel", aldus collegevoorzitter Rianne Letschert die samen met de decanen Jan Smits en Harald Merckelbach online-vragen van medewerkers beantwoordde.

Gemeenschapszin

Een terugkerend punt tijdens de vragensessie: hoe profiteren zoveel mogelijk medewerkers

van het extra geld? Hoe zit het bijvoorbeeld met UD's die al jaren een vast contract hebben en daardoor niet in aanmerking komen voor een startersbeurs? Ook zij kampen met een hoge werkdruk en hebben vaak te weinig tijd voor hun wetenschappelijk onderzoek. Een lastig punt beaamde het drietal. Het laatste wat de UM wil is dat de beurzenregen de gemeenschapszin ondermijnt. Letschert: "Wij hopen en willen ook bevorderen dat de UD die een beurs krijgt, die mede inzet om de werkdruk op de afdeling te verlagen. Je bent immers niet alleen." Dit kan bijvoorbeeld door een promovendus aan te stellen voor zes jaar (in plaats van de normale vier) die een extra onderwijstaak krijgt.

Facultaire pot

Jan Smits, decaan van de rechtenfaculteit, kwam nog met een ander plan: "Ik zou willen

dat de UD's hun beurzen in een facultaire pot stoppen zodat iedereen ervan kan profiteren. Maar dit hangt af van de goede wil van de UD's, zij mogen het natuurlijk ook zelf houden."

Bevorderen naar UHD

Uiteraard zijn er de stimuleringsbeurzen voor het wetenschappelijk personeel dat al langer een vast contract heeft. Hoeveel dat er per jaar zullen zijn, is nog niet duidelijk. Een landelijke commissie buigt zich op dit moment over de criteria voor toedeling. Maar daarnaast, zo benadrukten Letschert en Merckelbach, zou je bijvoorbeeld een UD die al tijdens goed werk levert met geld uit de sectorplannen kunnen bevorderen tot UHD. Letschert: "Ook dat is een blijk van waardering."

Riki Janssen

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

15-9-22, 10.00 u Denise H.J. Habets

15-9-22, 13.00 u Jasia A. King

15-9-22, 16.30 u Dr. Jere Francis
(Inauguratie)

16-9-22, 10.00 u Gideon H.P. Latten

16-9-22, 13.00 u Florit D. Marcuse

16-9-22, 16.00 u Prof. dr. Frits Prinzen
(Afscheidscollege)

19-9-22, 10.00 u Placcedes Chiwire

19-9-22, 13.00 u Mayke J. van Dort

19-9-22, 16.00 u Massimiliano Grassi

20-9-22, 10.00 u Godsway Korku Tetteh

20-9-22, 13.00 u Spencer J. Keene (Double
degree)

20-9-22, 16.00 u Emma J. Moulds

21-9-22, 10.00 u Ayşe Esra Ersayan

21-9-22, 16.00 u Franciscus J.W. Mineur

22-9-22, 10.00 u Hongxing Luo

22-9-22, 13.00 u Renée W.Y. Granzier

22-9-22, 16.30 u Dr. Eric van de Luijngaarden
(Inauguratie)

23-9-22, 10.00 u Nikki A.H.A. Pluymaekers

23-9-22, 13.00 u Johannes K. Schuffels

23-9-22, 16.30 u Dr. Daniel L.A. van den
Hove (Inauguratie)

26-9-22, 10.00 u Paula Bos

26-9-22, 13.00 u Maurizio Crupi (Double
degree)

26-9-22, 16.00 u Bart de Koning

27-9-22, 10.00 u Doudou Gong (Double
degree)

27-9-22, 16.00 u Filipe Vilaça Cavallari
Machado

28-9-22, 10.00 u Emanuela Sirtori

28-9-22, 13.00 u Astrid G.H. Meesters

28-9-22, 16.00 u Eva L.K. Voogt

29-9-22, 13.00 u Eva C. van Ooij

30-9-22, 10.00 u Justas Simonavičius

30-9-22, 13.00 u Mignon C.P. Schichel

30-9-22, 16.30 u Dr. Carla M.G. Haelermans